

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

304/1244/O19/15/JS

GABINET MARSZAŁKA SENATU

Warszawa, 2015-08-28
wpłynęło dn. 1.09.15.
nr 3570 podpis *Pawelka*

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA TAJNA NR 1

Nr 6020/DP
2015-08-31

Pan Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 2.09.15
nr 5923 podpis *W*

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Czesława Ryszkę na 80. posiedzeniu Senatu RP w dniu 7 sierpnia br. dotyczące udzielenia pomocy Tadeuszowi A w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji – karty powołania do dwuletniej zasadniczej służby wojskowej we wrześniu lub października 1980 r. (BPS/043-80-3456-MON/15), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Na wstępie stwierdzić należy, że ustawa z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1851), na którą się Pan Senator Czesław Ryszka powołuje, nie ma na celu rekompensowania wszystkich krzywd i szkód wynikających z niesłusznego represjonowania osób prowadzących działalność niepodległościową, a jedynie tych, które wynikają z represji prawnokarnej stosowanej przez polskie organy ścigania, wymiar sprawiedliwości oraz organy pozasądowe orzekające o czynach będących przestępstwami. Tak konsekwentnie uważa Sąd Najwyższy (postanowienie SN z dnia 21 maja 2013 r., WZ 8/13, czy uchwała 7 sędziów SN z dnia 25 maja 1994 r., WZP 1/94).

Dlatego też w analizowanej sprawie, po uprzednim wniosku Tadeusza A do Wojskowego Sądu Garnizonowego we Wrocławiu o uznanie za nieważną decyzji – karty powołania do dwuletniej zasadniczej służby wojskowej z września lub października 1980 r., wydanej przez Wojskowego Komendanta Uzuppełnień w Białogardzie, Sąd ten przesłał wniosek według właściwości w celu stwierdzenia nieważności w trybie administracyjnoprawnym do Wojskowej Komendy Uzuppełnień w Kołobrzegu, która przejęła ewidencję Wojskowej Komendy Uzuppełnień w Białogardzie i stała się jej następcą prawnym.

Mając na uwadze fakt, iż właściwym do stwierdzenia nieważności decyzji jest organ wyższego stopnia, Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie, po rozpatrzeniu ww. wniosku wszczął postępowanie w tej sprawie.

W toku postępowania dowodowego w tej sprawie ustalono, że Tadeusz A został wcielony do zasadniczej służby wojskowej w dniu 27 października 1980 r., którą odbył w 28. Sudeckim Pułku Zmechanizowanym w Kołobrzegu. W dniu 14 września 1982 r. został on zwolniony z odbywania zasadniczej służby wojskowej i przeniesiony do rezerwy.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie, decyzją z dnia 18 sierpnia 2015 r. umorzył postępowanie w całości uznając, iż karta powołania Tadeusza A do zasadniczej służby wojskowej nie jest decyzją administracyjną i nie może być przedmiotem postępowania

administracyjnego zmierzającego do stwierdzenia nieważności decyzji na podstawie art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.).

Należy podkreślić, iż obowiązujący w czasie powołania Tadeusza A art. 3 § 2 pkt 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 ze zm.) stanowił, że przepisów tego Kodeksu nie stosuje się w sprawach powszechnego obowiązku obrony. Dlatego też karta powołania Tadeusza A do zasadniczej służby wojskowej nie była decyzją administracyjną.

W tym miejscu godzi się dodać, iż Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie dopuścił Międzyzakładową Organizację Związkową NSZZ „SOLIDARNOŚĆ 80” RP przy KHW S.A. KWK „Mysłowice – Wesoła” do udziału na prawach strony w ww. postępowaniu administracyjnym. Dodatkowo, realizując wniosek tej organizacji, Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie powiadomił Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Szczecinie o toczącym się postępowaniu.

Reasumując, należy stwierdzić, że Tadeusz A został powołany do czynnej służby wojskowej zgodnie z wówczas obowiązującą ustawą z dnia 21 listopada 1967 r. *o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. z 2012 r. poz. 461 ze zm.), które nastąpiło za pomocą karty powołania, której wzór określał załącznik nr 1 do obowiązującego wówczas rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 listopada 1963 r. *w sprawie powołania poborowych i innych osób do czynnej służby wojskowej i zwalniania z tej służby* (Dz. U. Nr 53, poz. 290 ze zm.). Ponadto powołanie nie miało charakteru represji prawnokarnej, o której mowa w ustawie *o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego*.

Z poważaniem

z up. Maciej JANKOWSKI
PODSEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Pan Jacek Świdorski

Wicedyrektor w Sekretariacie Prezesa Rady Ministrów